

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119461594
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6119461594.4

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, náměstí T. G. Masarika 2392/17, Břeclav, IČO: 04 355 211, zastúpený advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, IČO: 42 185 190, proti žalovanému: L. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. N., S. V. XXX/XX, o zaplatenie 350,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal proti žalovanému zaplatenia peňažnej sumy vo výške 350,- eur s príslušenstvom, ako aj zmluvnou pokutou. Takýto návrh odôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničnej fúzie zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST a. s., so sídlom Praha - Nové Město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 04 355 211 sa zmenila sa právna forma na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE a nástupnícka spoločnosť zmenila sídlo na T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav s tým, že obchodná spoločnosť MINIHOTOVOST a. s. zanikla. Zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk sa registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 350,- eur, pričom uviedol pri registrácii údaje L. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. S.X. V. XXX/XX, N.. Pri registrácii a odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o zápůjčce ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a tiež potvrdil, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol, sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o zápůjčce č. XXXXXX zo dňa 28.12.2016, ktorá bola uzavretá podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 100,- eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 450,- eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle smlouvy o zápůjčce sú celkové náklady spojené s úverom tvorené odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 100,- eur. Keďže žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzavretej zmluvy, tak dlh sa stal splatným, a to dňa 26.01.2017. Žalobca ďalej poukázal na článok 18 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z ktorého okrem iného vyplýva, že veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to e-mailom, sms správou alebo písomne. Veriteľ je tak oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3,- eurá za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou sms správ alebo e-mailov, pričom ten nereagoval a nepodarilo sa s ním ani telefonicky skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, v dôsledku čoho vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 12,- eur za zaslané upomienky. V prílohe priložil žalobca 4 upomienky, ktoré boli zasielané 30.01.2017, 31.01.2017, 28.04.2017 a

04.05.2017 žalovanému, a to e-mailom v súlade s uzavretou zmluvou a všeobecnými podmienkami. Z uvedených dôvodov si žalobca tak uplatňoval voči žalovanému zaplatenie sumy vo výške 350,- eur s príslušenstvom, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 12,- eur.

2. Následne upomínací súd výzvou zo dňa 09.01.2020 vyzval žalobcu, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t.j. v časti istiny vo výške 350,- eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350,- eur od 03.02.2017, pretože náklady vo výške 12,- eur, ktoré si uplatňoval žalobca neboli preukázané s tým, že sú v rozpore so zákonom a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež pokiaľ išlo o úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne, ten bol tiež v rozpore s právnymi predpismi. Následne právny zástupca žalobcu súhlasil s vydaním platobného rozkazu tak ako bolo uvedené vo výzve, a preto upomínací súd dňa 13.01.2020 vydal platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť 350,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350,- eur od 03.02.2017 do zaplatenia. Z uvedených dôvodov a tiež s poukazom na § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. došlo k čiastočnému späťvzatiu konania a k jeho zastaveniu v časti uplatneného nároku vo výške 12,- eur ako aj v časti úroku z omeškania presahujúceho 5 % ročne.

3. Platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, a preto upomínací súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby oznámil, či súhlasí s pokračovaním v zmysle § 10 zákona č. 307/2016 Z. z., pričom ten oznámil, že žiada, aby sa pokračovalo v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Následne Okresný súd Banská Bystrica dňa 24.09.2009 postúpil vec Okresnému súdu Levice z dôvodu, že žalovaný mal trvalý pobyt v mieste Okresného súdu Levice a upovedomil o tejto skutočnosti právneho zástupcu žalobcu.

4. Okresný súd Levice doručil žalobu žalovanému a v zmysle § 167 ods. 2 CSP ho vyzval, aby sa k podanej žalobe vyjadril. Žalovanému sa nepodarilo doručiť riadnym spôsobom takúto žalobu, ale formou fikcie doručenia podľa § 116 ods. 2 CSP v spojení s § 106 CSP. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Následne súd vo veci vytýčil termín pojednávania, na ktorý predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, pričom právny zástupca žalobcu elektronickým podaním ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil, aby sa pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Žalovaný napriek tomu, že mu bolo doručené predvolanie formou fikcie doručenia, sa pojednávania nezúčastnil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy: postúpenie veci (čl. 1), výzva Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.01.2020, elektronické podanie (čl. 15), platobný rozkaz, elektronické podanie (čl. 27), upovedomenie (čl. 28), návrh na vydanie platobného rozkazu (čl. 36-40), výpis z Obchodného registra (čl. 43-44), zmluva o úvere (čl. 45), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva (čl. 46), dohoda o zrážkach zo mzdy (čl. 47), všeobecné podmienky poskytnutia úveru (čl. 48-50), upomienky (čl. 51-55), výzva (čl. 56), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 73-76), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 86-87), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 99-100), subjekty finančného trhu - Národná banka Slovenska - nebankovní veritelia a iní nebankovní veritelia, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXX, a to dňa 28.12.2016 prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Na základe tejto úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 350,- eur s 0 % úrokovou sadzbou s tým, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Deň splatnosti bol dojednaný 25.01.2017 a doba trvania spotrebiteľského úveru bola dohodnutá 28 dní. Celková výška úveru bola dohodnutá 350,- eur a celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, bola dojednaná vo výške 450,- eur. RPMN bola určená 2.547,14 %. Podľa článku 4 úverovej zmluvy sa žalovaný ako spotrebiteľ zaviazal v prípade ak ho veriteľ upozorní na omeškanie so splátkou úveru, a to e-mailom alebo sms správou, zaplatiť paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3,- eurá za každú odoslanú upomienku. Zároveň tieto zmluvné strany uzavreli v ten istý deň aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu podľa zákona č. 335/2014 Z. z. V zmysle tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bol dojednaný Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž s tým, že rozhodný právom sa stal právny poriadok Slovenskej republiky. Z článku II tejto zmluvy okrem iného vyplýva, že táto zmluva má povahu alternatívnej rozhodcovskej zmluvy a umožňuje stranám sporu podať aj návrh na začatie konania týkajúci sa sporu na príslušnom všeobecnom súde Slovenskej republiky s tým, že podanie návrhu predstavuje rozvädzovaciu podmienku takejto zmluvy. Okrem toho uzavreli zmluvné strany aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, pričom súčasťou úverovej zmluvy boli aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Z týchto všeobecných podmienok okrem iného vyplýva /

bod 4/, že na úpravu vzťahov neupravených vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, a to Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň zmluvné strany si dojednali, že tento právny vzťah podlieha okrem iného aj zákonu č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom, ako aj Občianskemu zákonníku. Z výpisu z Obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne okrem iného vyplýva, že žalobca je zapísaný ako európska spoločnosť v obchodnom registri, a to od roku 2015, pričom došlo k cezhraničnej fúzii a to k zlúčeniu obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST a. s., IČO: 04 355 211, ako akciová spoločnosť ktorá bola založená podľa práva Českej republiky s tým, že zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť s obchodnou firmou MINIHOTOVOST, SE ako nástupníckou spoločnosťou a obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST a. s., IČO: 35 852 453 so sídlom Bratislava, Pribinova 25. Zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej majetok prešiel na nástupnícku spoločnosť. Z potvrdenia o zaslaných upomienkach k pôžičke zo dňa 30.01.2017 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pôžičky, a to v lehote najneskôr do 3 dní. Ďalšia výzva bola zo dňa 31.01.2017, 28.04.2017, 04.05.2017 a 27.11.2019, kde išlo o vrátený e-mail. V tejto poslednej výzve vyzýval žalobca na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania s tým, že dlžná suma mala predstavovať sumu 1.412,60 eur. Súd ďalej zistil, že žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 10.12.2019. Z listinného dokladu „Subjekty finančného trhu - nebankovní veritelia a iní nebankové veritelia“ zo dňa 06.05.2021 súd zistil, že žalobca nie je zapísaný v takomto zozname subjektov, ktoré môžu poskytovať spotrebiteľské úvery na území Slovenskej republiky.

6. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

10. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka účinné od 05.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

12. Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský

úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. Spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

13. Podľa § 2 písm. a), b), c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2, 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov,18aa) k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare. Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)} Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a

bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

16. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

17. Podľa § 24 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25. Veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a). Iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

18. Podľa článku 18 odsek 1, 2 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

19. Podľa článku 6 odseku 1, 2, 3 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným. Ak nie sú splnené požiadavky uvedené v odseku 1 písm. a) alebo b), určí sa rozhodné právo pre zmluvu medzi spotrebiteľom a podnikateľom podľa článkov 3 a 4.

20. Podľa § 2395 zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o úvere sa úverujúci zaväzuje, že úverovanému poskytne na jeho požiadanie a v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a úverovaný sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom je odložená platba, peňažná pôžička, úver alebo obdobná finančná služba poskytovaná alebo sprostredkovaná spotrebiteľovi.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že žalobca ako právnická osoba so sídlom v Českej republike, vykonávajúca podnikateľskú činnosť (ide o skutočnosť všeobecne známu súdu z jeho činnosti) uzavrel so žalovaným formulárovú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol úver. Žalovaný túto zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pričom zároveň nemohol ovplyvniť obsah uzavretej zmluvy, ktorú vopred pripravil žalobca, ale musel ju prijať ako celok alebo odmietnuť. Táto zmluva bola uzavretá elektronickou formou s tým, že vzhľadom na existenciu cudzieho prvku v právnom vzťahu /žalobca má sídlo v inom štáte/ sa súd najskôr zaoberal otázkou právomoci súdu. Podľa názoru súdu má právomoc rozhodovať a konať v predmetom spore súd SR, pretože na území SR má bydlisko žalovaný, ktorý má postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka s tým, že žalobca má postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Článok 18 odseku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach upravuje právomoc v prípade konania, v ktorom spotrebiteľ vystupuje ako žalovaný, pretože právomoc za takých okolností majú len súdy členského štátu podľa bydliska spotrebiteľa. Následne sa súd zaoberal vzhľadom na prítomnosť cudzieho prvku rozhodným právom, ktorým sa bude predmetný právny vzťah spravovať. Súd dospel k záveru, že je potrebné s poukazom na ustanovenie článku 6 odseku 1, 2, 3 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) aplikovať právo SR, pretože žalovaný je fyzická osoba, ktorá konala mimo predmetu jej činnosti alebo výkonu povolania so žalobcom, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Okrem toho žalobca ako podnikateľ smeroval jeho podnikateľskú činnosť do krajiny, v ktorej mal žalovaný obvyklý pobyt. Z uvedených dôvodov tak tu existuje spojitosť medzi krajinou obvyklého pobytu spotrebiteľa a podnikateľskou činnosťou podnikateľa, pretože žalobca poskytoval finančné služby prostredníctvom prostriedkov elektronickej komunikácie aj na území SR /prostredníctvom internetovej stránky www.minipozicka.sk/ s tým, že úhrady mal žalovaný vykonávať na bankové účty, ktoré si viedol žalobca v bankách pôsobiacich na území SR /zmluva o úvere časť splácanie úveru/, pričom žalovanému bol poskytnutý úver vyplatením finančných prostriedkov na bankový účet žalovaného vedený v banke na území SR (čl. 45). Súd zároveň poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 17. októbra 2013 vo veci C-218/12, Lokman Emrek proti Vlado Sabranovic z ktorého okrem iného vyplýva, že :

„25. Ako tvrdila Európska komisia a ako uviedol generálny advokát v bode 25 návrhov, treba konštatovať, že požiadavka predchádzajúcej návštevy internetovej stránky spotrebiteľom by sa mohla spájať s dôkaznými problémami, najmä v prípade, keď zmluva, o akú ide vo veci samej, nebola uzatvorená na diaľku prostredníctvom tejto stránky. V takomto prípade by ťažkosti spojené s dokazovaním existencie príčinnej súvislosti medzi použitým spôsobom smerovania činnosti, konkrétne internetovou stránkou a uzatvorením zmluvy mohli odrádzať spotrebiteľov od toho, aby sa podľa článkov 15 a 16 nariadenia č. 44/2001 (v súčasnosti čl. 17 a 18 nariadenia Brusel I - pozn. autora) obrátili na vnútroštátne súdy a oslabiť ochranu spotrebiteľov sledovanú týmito ustanoveniami.

26. Ako však uviedol aj generálny advokát v bode 26 návrhov, hoci uvedená príčinná súvislosť nie je nepísanou podmienkou, od ktorej závisí uplatnenie uvedeného článku 15 ods. 1 písm. c) [v súčasnosti čl. 17(1)(c) nariadenia Brusel I - pozn. autora], nič to nemení na skutočnosti, že môže byť kvalifikovanou indíciou, ktorú vnútroštátny súd môže vziať do úvahy s cieľom určiť, či činnosť skutočne smeruje do členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

32. Vzhľadom na uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 15 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 44/2001 [v súčasnosti čl. 17(1)(c) nariadenia Brusel I - pozn. autora] sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje existenciu príčinnej súvislosti medzi spôsobom smerovania obchodnej alebo podnikateľskej činnosti do členského štátu bydliska spotrebiteľa, konkrétne internetovou stránkou, a uzavretím zmluvy s týmto spotrebiteľom. Existencia takejto príčinnej súvislosti však predstavuje indíciu, ktorá svedčí v prospech toho, že zmluva súvisí s takouto činnosťou.“

23. Z uvedených dôvodov tak súd dospel k záveru, že predmetný právny vzťah je potrebné subsumovať pod právny poriadok SR, pretože zmluva uzavretá medzi dodávateľom - žalobcom a spotrebiteľom - žalovaným sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa a ani voľba iného rozhodného práva nemôže zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktoré poskytujú ustanovenia krajiny jeho obvyklého pobytu, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou. Okrem toho aj zo skutočností známych súdu z jeho činnosti je nepochybné, že žalobca vykonáva podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého

pobytu žalovaného resp. minimálne smeruje svoju podnikateľskú činnosť (aj) na Slovenskú republiku. Aj keď sa zmluvné strany dohodli v zmysle článku 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako aj v zmluve o úvere na tom, že sa použijú na ich právny vzťah ustanovenia práva Českej republiky tak súd na takéto dojednania neprihliadol a aplikoval ustanovenia právneho poriadku SR. Článok 6 odsek 2 nariadenia síce umožňuje zmluvným stranám spotrebiteľskej zmluvy dohodnúť sa na rozhodnom práve avšak takáto dohoda je limitovaná v prospech spotrebiteľa, nakoľko aj napriek takejto voľbe práva nemôže byť spotrebiteľ zbavený ochrany, ktorú mu poskytujú kogentné ustanovenia práva, ktoré by sa použilo v prípade absencie voľby /právo určené podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia/. Z uvedených dôvodov tak súd aplikoval normy spotrebiteľského práva Slovenskej republiky, pretože tento právny poriadok poskytuje spotrebiteľovi - žalovanému vyššiu mieru ochrany ako ustanovenia právneho poriadku ČR. Zároveň dojednanie o použití právneho poriadku Českej republiky bolo v čase uzavretia zmluvy v rozpore s ustanovením § 9 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka neplatné pre rozpor so zákonom.

24. Súd po vykonanom dokazovaní tak považoval za nesporné, že zmluvné strany uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 350,- eur, pričom úver vzhľadom na dohodnuté zmluvné podmienky s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je spotrebiteľským úverom, pretože doba jeho splatnosti nepresiahla tri mesiace. Zároveň súd považoval za preukázané, že žalobca poskytoval úvery na území SR hoci nemal povolenie vykonávať takúto činnosť od NBS. Z uvedených dôvodov tak žalobca napriek takýmto skutočnostiam mohol poskytovať úvery spotrebiteľom len ako iný veriteľ v zmysle § 2 písm. c/ v spojení s § 24 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že sa na jeho činnosť vzťahovali okrem iného aj ustanovenia § 11 takéhoto právneho predpisu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je tak uzavretá úverová zmluva neplatná a to s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. pre rozpor so zákonom, a preto sa žalobca mohol domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnosti uzavretej zmluvy čo však neurobil, pričom takúto skutočnosť počas celého súdneho konania ani netvrdil. „Ustanovenie § 150 zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (článok 8). V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Rozsudok v sporovom konaní (v zásade) zodpovedá tomu, čo strany sporu zhodne tvrdili (§186 ods. 2) a (v zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd však má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Súd môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150ods. 2), výnimočne môže vykonať dôkaz, ktorý strany nenavrhl, a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená (§ 185 ods. 2 a 3), prípadne sa môže výnimočne odkloniť od zhodných tvrdení strán (§186 ods. 2). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Jeho účelom je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne následky nesplnenia povinnosti tvrdiť.“ /uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 01.10.2020, sp. zn. 8CoCsp/7/2020/. V prípade bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného však musí súd prihliadať ex offa na premlčanie a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z dôvodovej správy k § 54a Občianskeho zákonníka okrem iného vyplýva, že pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie aj základné súdne konanie. K obdobnému právnomu názoru dospelo aj občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 20.03.2019

„Vzhľadom na to, že účelom novely OZ bolo, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, z povahy ktorých vyplýva, že ich nemožno vymáhať, potom bez ohľadu na to, že uvedené ustanovenie stiera rozdiel medzi premlčaním a preklúziou, súd by mal prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offio. Novela OZ sa vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa. Poukazujeme na prechodné ustanovenie § 879v OZ“. Vzhľadom na skutočnosť, že finančné prostriedky vyplatil žalobca žalovanému dňa 28.12.2016, pričom žalobu podal žalobca na upomínací súd dňa 10.12.2019 tak súd dospel k názoru, že svoj nárok si uplatnil žalobca po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 26.12.2018. Podľa názoru súdu už okamihom poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému (dňa 28.12.2016) mal žalobca vedomosť o tom, že vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nakoľko si bol vedomý, že svoje finančné služby poskytuje na území SR bez povolenia v dôsledku čoho sú uzavreté úverové zmluvy neplatné. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že aj keď žalovaný bol počas celého konania nečinný tak napriek tejto skutočnosti nemožno žalobcovi priznať akýkoľvek nárok. „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“/uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/. Z uvedených dôvodov tak súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný bol úspešný v súdnom konaní v celom rozsahu, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, a preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).